

ตามหาเธอ หญิงสาวผมน้ำตาลกลางสายฝน

เค้าโครงจากเรื่องจริง

ตื่นมาในวันที่ฝนพรำ และฟ้ายังไม่ทอแสง ในห้องนอนที่มีแสงลอดผ่านเข้ามา เข้าต้นตัวเองออกจากเตียง อย่างเชื่องช้า และแต่งตัวเหมือนวันธรรมดาวันหนึ่ง จัดแจงหนังสือคว่ำร่ำและรองเท้าหนังใบเดิมๆ เพียงเพื่อที่จะสวมใส่มัน เพื่อให้ก้าวผ่านรั้วประตูบ้านของเขา

ผู้คนบางตาในยามเช้าตรู่ เข้าขึ้น รถเมย์สีแดงแห่งที่ผู้คนไม่แออัดนัก เข้านั่งริมหน้าต่าง และดูสายฝนไหลกระหน่ำแผ่นกระจกตรงหน้าเขา เขานั่งยาวจนแทบจะไม่สนเวลาที่ผ่านไปอย่างช้าๆนี้เลย ในจังหวะนั้น บริเวณทางขึ้นก็มีร่างของหญิงสาวผมสีน้ำตาลแก่ และผมของเธอก็เปียกไปด้วยน้ำฝนที่ตกลงมา เธอเดินขึ้นมาด้วยความรีบร้อน เขามองเพียงไม่นานก็รู้ว่า เขาและเธอนั้นอยู่มาหลายปีด้วยกัน เขาคิดอยู่ในใจว่าอยากจะเข้าไปช่วยเธอบ้าง แต่ด้วยความกลัวของตัวเอง เขาจึงได้แต่มองอย่างห่างๆ เขารู้ตัวว่าอีกไม่กี่ป้ายก็จะถึงมหาลัทธิที่เขาและเธอจะต้องลง ด้วยเวลาที่มีให้ตัดสินใจไม่มาก เขาจึงรีบลุกออกจากที่นั่ง ความร่มที่ปกอยู่ข้างกายให้หญิงสาวคนนั้น และทิ้งคำพูดไว้คำว่า "ให้นะครับ" ก่อนจะวิ่งลงจากรถด้วยความขัดเขิน

ตลอดทั้งวันเขายังคิดถึงเรื่องนี้อยู่ และรู้สึกตัวแล้วว่า เขาอยากเจอเธออีกครั้ง แต่เขาไม่รู้ว่าเธออยู่คณะอะไรกันแน่ แต่หลังจากได้ถามเพื่อนๆของเขา เขารู้ว่าเธอมักจะกินอาหารเที่ยงไม่ช้าที่เดิมเสมอ และจะย้ายที่กินไปยังโรงอาหารข้างเคียงในทุกๆวัน โดยโรงอาหารข้างเคียงคือโรงอาหารรอบๆที่มีทางเชื่อมกับโรงอาหารล่าสุดที่ไปกิน

เขาจึงขอให้คุณหาว่า คุณต้องไปตามหาเธอตามโรงอาหารไหนบ้างถึงมั่นใจแน่ๆ ว่าวันหนึ่งจะได้เจอกับเธอ ให้ตอบลำดับที่ใช้จำนวนวันน้อยสุด หากมีหลายวิธี ให้เลือกลำดับที่ หมายเลขโรงอาหารต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้

ข้อมูลนำเข้า

มีหลายปัญหาย่อย จบการทำงานด้วย 0 0

แต่ละปัญหารับ จำนวนโรงอาหาร ≤ 21 และ จำนวนเส้นเชื่อม

และตามมาด้วยเส้นเชื่อมของโรงอาหารทั้งหมด

ข้อมูลส่งออก

แต่ละคำถามย่อย แสดง จำนวนวันที่ต้องใช้ให้น้อยสุด และลำดับโรงอาหารที่ไป

หากไม่สามารถเจอได้แน่ๆ ให้ตอบ Impossible

ตัวอย่าง

2 1
1 0

3 3
2 1
1 0
0 2

4 3
0 1
1 2
2 3

0 0

ตอบ

2: 0 0
Impossible
4: 1 2 2 1